

De Vroedt blijft hangen in clichés

TONEEL Mightysociety7 van Mightysociety/Eric de Vroedt. Gezien: 12/2 in Frascati. Aldaar van 13/4 t/m 17/4.
www.mightysociety.nl.

Ieder mens is een eiland. Schrijver en regisseur Eric de Vroedt en vormgever Maze de Jong hebben het letterlijk genomen. Ieder personage heeft een eigen kamer, allemaal totaal anders ingericht, geheel afgescheiden van de rest. Het is een woongroep van vier babyboomers en één jonge vrouw, met ieder een eigen nest.

De Vroedt neemt in zijn tiendelige theaterserie *Mightysociety* na terrorisme, de oorlog in Afghanistan en de jeugd van tegenwoordig nu de

vergrijzing onder handen. Grootste troef is zijn keuze voor vier acteurs uit de 'doelgroep': Tom Jansen, Shireen Strooker, Els Ingeborg Smits en Rudolf Lucieer. Maar hij stelt teleur met een erg karikaturaal beeld van de generatie van zijn ouders.

De Vroedt brengt alles waar de babyboomers voor staan terug tot één eigenschap: egoïsme. Daniël verlaat na veertig jaar huwelijk zijn vrouw Wanda voor een meisje van nog geen dertig en verwacht wel dat ze nog elke avond samen op de bank zitten. Wanda zelf wil maar geen afscheid nemen van haar werk, ook al zit haar bedrijf niet meer op haar te wachten en Phil is uit New York thuisgekomen om euthanasie te la-

ten plegen. Kunstenaar Rutger is een alcoholist die iedereen verwijt dat ze hem van zijn meesterwerk afhouden. Het zijn vier kinderachtige narcisten die tegen beter weten in doen alsof ze nog jong zijn en nog steeds de mond vol hebben over vrijheid en zelfverwezenlijking en met elkaar ruziën in kwezelachtige welzijnstaal uit de jaren zeventig.

En hun idealisme dan? Rutger was vroeger actievoerder, maar zijn visioenen leidden uiteindelijk tot geweldsdaden waarvoor hij zelfs in de gevangenis kwam. Zijn vriend Daniël had voor de inhoud niet zoveel belangstelling, maar kon wat Rutger hem influisterde wel heel goed verkopen. Hij gebruikt de slogans van toen nu in reclamecampagnes.

Waar De Vroedt in eerdere stukken effectief verschillende kanten van de grote conflicten van onze tijd schetste, lijkt hij er nu op uit om de babyboomers doelbewust de gordijnen in te jagen. Aan het uitgebreide randprogramma (de sideshows) de taak om de beklaagden een weerwoord te bieden.

Dit neemt allemaal niet weg dat het toch fijn is om zo veel acteervaring op het toneel te zien. De spelers nemen elkaar mee en bieden tegen elkaar op. De mooiste rol is die van Rudolf Lucieer. Hij weet van de verlopen, mislukte kunstenaar Rutger een angstwekkend en pijnlijk personage te maken.

Ook indrukwekkend is de rol van Shireen Strooker als Phil, mager en stil. Ze is de enige van wie je het hele leven vermoedt dat ze achter zich heeft. Af en toe worden van haar prachtige videofilmmpjes vertoond, waarin ook beelden voorbij flitsen van een jonge Strooker. En dan wens je: was het maar meer over hén gegaan.